

Teir siga seg hósa væl saman, Heri Jacobsen og Heðin Arge Jensen. – Um Gud og Jógván Jørgensen vilja, halda vit fram næsta vetur eisini, sigur Heðin Arge Jensen

Nýggja vertsparið í Náttarravnunum:

Eftir fimm sendingar og ein láturkrampa

Heðin Arge Jensen og Heri Jacobsen hava funnið út av, at teir eru á bylgjulongd, og samarbeiðið millum teir skal eftir ætlan halda fram næsta vetur eisini. Tá ætla teir at broyta sendingina nakað

EYDUN KLAKKSTEIN

Stívlaga ein mánað inn í nýggja árið hendi tað heldur óvæntað – ið hvussu er fyri lurtararnar – at ein nýggjur vertur avloysti garvaði útvarpsvertin Birgir Kruse í einari av best umtókta sendingunum hjá Útvarpi Føroyar, Náttarravnarnir. Birgir Kruse orkaði ikki stræva livið meir, og tað sum lurtararnir ikki vistu, tá Heri Jacobsen fyrstu ferð fór út í luftina sum vertur saman við Heðin Arge Jensen var, at síðani árs-skifti hevði Útvarpið leitað eftir einum nýggjum fólki til leygarkvøldssendingina. Birgir Kruse ynskti at verða avloystur sum vertur mitt í sendiárinum, sjálvt um teir í Útvarpinum royndu at yvirtala døgnafliga vertin til at halda fram. Men har var einki at gera. Avgerðin var tikin, og so var bara at finna sær ein nýggjan vert.

– Fyrstu ferð eg prátaði

við Heðin Arge Jensen um at hann leitaði eftir einum nýggjum verti, var á nýggjárið, tá vit báðir vóru á veg til Suðuroyar við Teistanum. Hann tosaði um at hann leitaði eftir einum nýggjum makkara, og at hann hevði tosa við tónleikastjóran í Útvarpinum, Ova Olsen, um, at kanska skuldu teir finna eina kvinnu til sendingina, greiður Heri Jacobsen frá.

– Vit prátaðu eisini um, um eg hevði havt áhuga fyri tí, men vit gjørdu onga avtalu um nakað, og erligt talt, so hevði eg ikki væntað, at hoyrt aftur frá Heðini. Men nakrar vikur seinni ringdi hann til mín, og spurdi meg beint fram um eg hevði hug, at arbeiða saman við honum. Eg svaraði honum, at um hann helt, at eg kundi klárað meg í sendingini, og hann hevði álit á, at tað fór at ganga við mær, so vildi eg heldur enn fegin, sigur hann.

Heiri loysnir høvdu verið

uppá tal, fyri at loysa mangulin av einum verti til sendingina, men Heðin Arge Jensen, sum skuldi halda fram, hevði sína avgerðu hugsan um hvønn hann vildi hava.

– Eg vildi hava ein sum eg visti, at eg kundi arbeiða saman við, tað var alt avgerandi hjá mær. Eg kenni Hera, og avgjörði tí rættuliga skjótt, at hann fór at vera rætti maðurin. Men eg skal hvørki dylja, fyri Hera ella lurtarunum, at eg fyrst spurdi eina kvinnu, um hon hevði hug at vera vertur í Náttarravnunum. Eg og Ovi Olsen høvdu prátað um júst hesa loysnina, men tá mest opinlýsa kvinniliga evni, Björg Brend, ikki hevði hug at vera vertur í sendingini, vendi eg mær til Hera, sigur Heðin Arge Jensen, meðan hann fær sær av kaffikoppinum í kantinuni í Útvarpinum, har vit triggir eru sessaðir um ruddiliga bordið. Útsýnið er niðan á Oyggjarvegin, har eitt rísa-

stórt lýsandi Opel-merki fyrst fangar eyga. Veggurin í kantinuni er prýddur við tekinum av Óla Petersen, sum einaferð hava staðið í júst sama blaðið, sum tygum nú lesa út. Tað var imponerandi at síggja hvussu nosslig og ruddilig kantinan er. Har ganga ein rúgva av fólki og mæla allan dagin, og øll kunnu ikki hava tíð, at taka upp eftir sær, men hóast tað, er tað bæði ruddiligt og nossligt. Eitt er so púra vist: Onkur hevur til uppgávu at syngja fyri at syngja fyri tí!

Hava kent hvønn annan síðani toneykjaraárini

Heri Jacobsen ivaðist ikki stórvegis um hann skuldi taka av tilboðnum, um enn einaferð at royna seg sum útvarpsmaður.

– Eg var avloysari í tveir mánaðir í sendingini Kvark, sum var send fyrri tveimum árum síðani, og tað var líkasum øll barlastin hjá mær í Útvarpsarbeiðið. Fyri

meg hevði tað nógv at siga, at Heðin helt at eg kundi klára tað, og at eg sjálvur helt, at eg og Heðin kundu finna út av tí. Vit hava kenst síðani vit vóru toneykjarar í Havnagøtum, og hava altíð prátað tá vit hava møtt hvørjum øðrum, sigur Heri Jacobsen.

– Eg havi als ikki somu vitanina um tónleik sum Heðin og Birgir hava, men eg kann hjálpa til í so nógvum aðrar mátar, og tað geri eg eisini. Eg skrivi handritini hjá okkum (við tveimum fingrum, slær hann fast), avgreiði vinningarnar, geri spurningar og so víðari. Og so royni eg í nógv stórri mun enn áður at fylgja við í øllum sløgum av tónleiki, og annars nærlesna Musikklesion, tá brúk er fyri tí, sigur nýggi verturin.

Sjálvur hevur Heðin Arge Jensen fylgt væl við í tónleiki gjøgnum øll tveyr seinastu árin. Hann hevur eina drúgva fortíð sum plátuvendari og útvarps-

vertur, og tað hevur í sær sjálvum gjørt, at hann hevur bygt sær upp eina stóra vitan um alt slag av tónleiki.

– Eg leggi stóran dent á, at tað sum vit siga í sendingunum er rætt. Tað er altíð onkur, sum hevur stóran áhuga fyri tí tónleiki sum vit spæla, og siga vit so okkurt um tónleikin ella bólkin, so skal tað vera rætt. Tað kemur fyrri, at okkurt mistak snikar seg inn ímillum, men tá hoyra vit eisini altíð fyrri tað. T.d. upplýsti eg ein skeivan sangara til ein av sangunum hjá Deep Purple seinasta leygarkvøld, og 10 sekund aftaná var onkur á tráðnum, sum vildi rætta meg, sigur Heðin Arge Jensen.

Her verða vit avbrotinir, tí útvarpsmaðurin Ívar Ivarsen kemur brestandi inn á kantinuna, fyrri at fáa sær ein kopp av kaffi. Aðrenn hann fer út aftur við koppinum í hendi, skal hann fyrst líka spyrja Hera um onkran í familjuni hjá honum, og tá hann hevur fingið svarið, fer hann nakað stillisligari út aftur, men gloymur at lata hurðina eftir sær.

Geva avkall uppá nógv

Síðani fyrst í februar hava Heðin og Heri arbeitt tætt saman við at fyrireika Náttarravnarnar, sum fara í luftina hvørt leygarkvøld eftir tíðindini kl. 22.00.

– Ofta byrjar fyrireikingin til næstu sending, aðrenn vit eru lidnir við tað, sum skal fyrst í luftina. Tað er nógv sum skal leggjast til rættis. Tónleikur skal finnast fram, og tað tekur nógv tíð. Síðani skulu vit skriva tann partin av sendingini niður, sum vit gjarna vilja hava skrivaðan niður. Vinningarnir skulu vera klárir og so víðari. Tað er eitt ómettaliga stórt arbeiði sum liggur í at fyrireika sendingina, greiður Heri Jacobsen frá.

– Vit mugu geva avkall uppá nógv her í livinum fyri at gera hesa sendingina. Vit brúka nógv tíð gjøgnum alla vikuna, og leygardag eru vit fult uppteknir, frá morgunstundini av og út á náttina. Vit kunnu ikki fara í byin friggjakvøld, tí vit skulu vera væl fyri leygarmorgun, og eg fari vanliga tíðliga í song, sigur Heðin Arge Jensen.